

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

D. Eckivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

CONCLUSIO QVINTA.

stus est nobis in signum misericordie dei. Adportabo & ego D. Eckio unū argumentū, quāuis non fuerit necesse. Interrogo ergo ab eo, si hīj qui purgatorio sunt obnoxij, Christo incorporati sint nec ne? Si Christo non sunt incorporati per reformatā fidem, tunc perpetuæ dānationis rei sunt, & non in purgatoriū damnati. Si uero Christo incorporati fuerint, tunc ad Ro. viij. cap sic legimus. Nihil ergo nunc dānationis est his qui sunt in Christo Ihesu, qui non scdm carnē, sed spiritu ambulant, talē imitationē habemus oēs nos Christiani, quod carnaliter ambulare non debemus quæ nos docemus ad Ro. vi. quū simul implātati fuimus. Ne tūc æstimeat hoc uerbulū dānationis ad perpetuā dānationē pertinere, sicut & dicta Iohan. iij. & v. uolentat̄ præallegato loco viij. cap. habemus. Quos aut̄ prædestinauit, hos & uocauit, quos aut̄ uocauit, hos & iustificauit, quos aut̄ iustificauit, illos & magnificauit, uana tūc esset gloriificatio tempore purgatorij donec ad gloriā euocarent̄. Ultra consolanter sequit̄. Quid ergo dicemus ad hæc. Si deus pro nobis quis cōtra nos, qui etiā proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnib⁹ tradidit illū. Quomodo non etiā cum illo omnia nobis donauit. O certa spes, quod etiā pœnā eorū qui in fide moriunt̄, non ulturus est. Sed ultra sequit̄. Deus qui iustificat, q̄s est qui cōdemnet, Christus Ihesus qui mortuus est, imo & q̄ resurrexit, q̄ est ad dexterā dei, q̄ etiā interpellat̄ p nobis. Sic ueri fideles sine formidine & timore sunt purgatorij, falsi fideles huc nō p̄tinent.

D. ECKIUS.

In nomine tuo dñe Ihesu Christe, Amen. Anteaq̄ ad obiecta deuenio, nebulas matutinas excutiā. Male habet doctorē Oecolampadiū qd̄ hesternō die fratres suos durit̄ tractarim, qd̄ arduis excaussis factū est. Quū em̄ iuxta Lutheranas conditiones, & eorū noui euāgelij naturā in eorū cancellis omnes religiosos siue clericos immense irriserint, cōtempserint, ridicula nomina imposuerint, & (ut solent nebulones placētarij)

in oēs

in omnes exclamarint, iuxtaque maxime doctrinae se iactitarint
 ubi nulla est, optuit me hoc notum facere. Nunc autem ad causam
 ratione librorum Machabaeorum adfert doctor phemiū Hieronymi &c.
 Respondeo eum sibi met contradicere, ecclesia enim (ut ipse
 dicit) acceptauit ad fidelium aedificationem. Nunquid haec pulchra
 esset plebis aedificatio, si error in eis contineret, ut ipse putat.
 Ad Hieronymum dico in prologo non esse, sed in una episto-
 la, nunc uero neque Hieronymus neque Augustinus potuerunt
 quemcumque librum sacras facere literas. Et quum Augustinus
 dicat ecclesiam eos acceptasse, & Hieronymus quod non accep-
 tarit, unum illorum esse oportet, aut Hieronymum loqui de orien-
 tali ecclesia, aut quando eam epistolam conscripserat ad huiusmodi
 non consteterat ecclesiam eos acceptasse. Hoc inquam certum est nos
 ignorare quae scripturae aut quod euangelium sit sacrum nisi ex ec-
 clesiae traditione, sicut ab initio multa fuerunt euangelia quae
 per ecclesiam reiecta sunt, sicut Paulus ait ad Timotheum, Ecclesia
 dei uiui columna est & fundamentum ueritatis. Neque ullus mi-
 hi ostendet libros sacrarum literarum per ecclesiam acceptos, inter
 quos huius Machabaeorum libri non etiam enumerentur. Ad clarum
 meum de purgatorio dictum, dicit Oecolampadius me falli,
 uultque iudex meus esse, quum nullum ipse pati uelit in uniuersa
 saecula, quomodo cum his nouis Christianis rem terminare
 poterimus. Ipsi omnes iudicant, uetera delent, noua institui-
 unt, & nolunt iudicem pati, sine scripturis credere nolunt, &
 quum aduersus rebaptisatores scripturis carent, adhuc oportet
 ut illis credatur. Si uero nos illis scripturas allegauerimus
 nihil ualere dicunt easdem, nisi secundum caput eorum euersum, & si-
 nistrum exponant. Si autem ipsi scripturas adportant, oportet ut
 eundem illum intellectum acceptemus quem ipsi uolunt, si autem ita
 faciendum fuerit, nullum ipsi ludum essent amissuri. Quamuis autem
 ecclesia in possessione sit conclusionis meae, & ego iuxta eorum
 cornutum argumentum non obligarer scripturas adferre, sed ipse
 doctor potius cum scripturis obligat purgatorium extinguere
 nullas

CONCLUSIO QUINTA.

nullas attulit. Nunc autem intellectus meus Pauli uerborum con-
 formis est ecclesiae Augustino, Ambrosio &c. & licet alij eum
 trahere possunt in alium intellectum, ut mos est doctorum, nullus
 tamen eorum dicit de purgatorio non intelligi. Quod autem ipse
 cum Zwinglio alium induxerunt intellectum, magna circumlo-
 quutione uerba mihi obtenebrando, ego non accepto, nisi meum
 intellectum scripturis euertat. Nam & in Liptzig ipse Lutherus
 etiam nouum intellectum attulit, Paulum loqui de igne extremi iu-
 dicij, adeo non uerunt hii noui Christiani concordare inter
 se intellectus ratione, quam interim sese quilibet eorum iactitet
 quod spiritus sanctus in eum insufflarit. Si ego sic Paulum in-
 terpretarer, quod ibi de pseudo doctoribus loqueres & haereticis
 quod per ignem essent purgandi, profecto me inclar-
 mitarent falsos doctores non exurendos. Vnico solo uerbo
 meum intellectum attigit, martyres scilicet &c. dicit ipse quod in
 purgatorium non perueniant &c. Dico bonum siue malum quod
 eorum operum hic aedificauerunt, dies domini (qui in morte est uniuscuius-
 que hominis) declarabit in igne iudicij. Nam iudicium ignis
 appellatur in scripturis, probat hic Hieronymus, & quum in illo
 iudicio aliquid puniendum repertum fuerit, ille damnus patitur in
 dilatione salutis suae, sed nihilominus per purgatorium fit saluus.
 Capere non possum, neque aestimo aliquem crediturum hoc, quod
 ipse dicit falsos doctores per ignem saluari, & damnari siue cre-
 maris simplices per eos seductos, potius ego oppositum credo.
 Ad dictum Iohannis dicit me non audacem, posset reperiri quis-
 piam qui me diceret & sibi & socijs suis nimis audacem. Trahit
 dictum in peccatum in spiritum sanctum, pro illo non sit orandum, non
 autem soluit, quodcumque peccatum fecerit homo, quam diu uiuit
 supra terram, peruenire eum posse ad poenitentiam. Intercedit
 quoque & orat ecclesia in die parasceues pro haereticis, & tamen
 etiam ibi peccatum est in spiritum sanctum. Monuit me dicti Matth.
 xij. Qui autem dixerit contra spiritum sanctum, non remittetur ei, neque
 in hoc seculo neque in futuro, ultimum non est gratis positum.

COLLATIO LVI.

Ex quo notate etiā in alio seculo peccata remitti, hoc neq; in
 cœlo neq; in inferno fit, ergo fit in purgatorio, sicut diui Gre-
 gorius & Bernhardus bene ponderāt. Dixi in pœnitentiā de-
 bitū & pœnā peccatorū non mox ex toto remitti, cui contra-
 dicit dicens illicitū de diuina misericordia id loqui, uerum as-
 sentior iuxta cuiusq; æstimationē. Possent pleriq; illicitū æsti-
 mare deum pro temporali peccato hominē perpetuo damna-
 re, sed prout hoc ibi diuina exposcit iustitia, sic & exposulat
 temporalem pœnam, sicut ego scripturis probaui. At doctor
 Oecolampadius illas soluere tentat, de Dauide dicens post
 pœnitentiā ideo panitū, quippe quod eius peccatū publicū
 fuerit, hoc est dilacerare textū ubi clare ad eum in dei nomīne
 propheta dicit, tu occulte fecisti, ego autē faciā coram uniuersis
 Israhele &c. Probare nititur in peccatorū remissione nullā
 ibi manere pœnā per cōmunes Lutheranos locos, Christus
 pro nobis satis fecit, dolores nostros ipse pertulit, charē nos
 emittit &c. ideo & non est peccatorū pœna. Ego Christum dis-
 cosatis fecisse pro peccato totius mundi, nihilominus tamen
 Iudas, Iudæi, Tartari damnātur. Sustulit & peccatū origina-
 le, sed nihilominus oportet baptisari puerulū, omnes infirmi-
 tates & dolores tulit, adhuc tamen infirmamur, & cum hoc
 mortem nos pati oportet. Ideoq; & hæc misericorditer sustu-
 lit in forma & modo, ut suæ nihil derogaret iustitiæ, in alijs
 scripturis clarum est Iohelis ij. dicit deus. Cōuertimini ad me
 in toto corde uestro, in ieiunio & fletu & planctu, & scindite
 corda uestra &c. Non est clarum in pœnitentiā aliquid pœ-
 nale oportere concurrere pœnam siue correctionem pecca-
 torum deponendo. Ultimo, duo facit argumenta unum in ba-
 ptismo remittitur pœna & culpa, ideoq; sic est & in pœniten-
 tiā ubi hoc scripturis probat. Ego illius præbeo differentiā
 quia baptismus est regeneratio sicut Christus ostendit Iohan-
 nis tertio, & Paulus ad Titum tertio, ideoq; nouum oportet
 esse hominem, sed pœnitentiā in qua se homo emendat & a
 peccatiā

CONCLUSIO QVINTA.

peccatis diuertit, adhuc satisfactionem exquirat diuinæ iustitiæ, quare enim alioqui sancti martyres tam duriter satisfactionem expetissent. De latrone fatetur specialem fuisse gratiã. Ad ultimũ incorporationis argumentũ dico eos qui in purgatorio sunt per diuinã charitatẽ incorporatos esse Christo Ihesu. Et quum Paulum adportat ad Ro. viij. cap. Nihil damnatiõis esse his qui sunt in Christo Ihesu. Dico his qui in purgatorio sunt nihil damnatiõis esse, sed ibi aliquid est poenale ad purgandũ. Quoniã aut cum his magno induxit tedio, predestinatos a deo magnificatos, nũc aut in purgatorio esse magnificatũ non sit. Dico ego neq; Petrũ in cruce fuisse magnificatũ, neq; Laurentiũ in craticula &c. Ideoq; & hæc magnificatio intelligẽda est in perpetua beatitudine, quã & hij qui in purgatorio sunt quum beati erunt cõsequent, nam & ipsi magnificabunt. Pompose exclamauit quõ deus cum Christo omnia nobis donauit, ad Ro. viij. ex quo etiã expiscauit peccatorũ donationẽ, sed scripturis nihil pbat hãc cõsequentiã suã expositionis. Sic & nobis donaret infirmitates & mortem &c. quod non est. Ideoq; & ibi Paulus solũ loquit de his rebus gratiæ & donorum, quæ ad uitam promouent æternam. Doctor Iohãnes scripturas adfert ad purgatoriũ tollẽdum.

D. OECOLAMPADIVS.

Gratia dei sit nobiscum, Amen. Fratrum ratione qui in religiosis siue clericos inuecti sunt, non aliter respondeo ei, quam sicut de me ipso. Nam & ego religiosos corrogo in meis contionibus, qui sub religionis nomine carnaliter uiuunt, alios ego laudo. Ad libros Machabæorum confitentur ambo & Hieronymus & Augustinus, neq; ego illud negaui quod eis ecclesia utat, sed tamẽ uterq; dicit quomodo utat illis. Quia tñ D. Eckius iuxta induxit sententiã ecclesiæ de scripturis non æstimo eum ecclesiã uerbo præferre, qã inducit aliqua falsa euãgelia ab ecclesia fuisse reiecta hoc adhuc hodie fit ubi scriptura aliqua legit, ubi ex claris dei uerbis ad honorẽ